

Bergamalı' Hasan Baba'nın oğlu **Hüseyin Pilpil** Anlatıyor-1

KALP KRİZİ

Babam 1997 yılında ölmüştü. 2009 yılında Postanede araba çalıştırıyorum. Dergahta namaz kılıyoruz. Birden Kalp krizi geçirdim. Beni hemen Ege hastanesine kaldırdılar. Herhalde bayıltılar. Bir rüya görüyorum. Karşıdan bana doğru bir arslan geliyor. Ben korkmaya başlıyorum. Arslan geldikçe büyüyordu. geldi, geldi. Tam çok yakınım geldiğinde içinden aniden Hasan Babam çıktı. El

işareti ile yaptı. Ölümünden döndüm. Rahmetli gene yetişti. Moral verdi. Kalp krizinden sonra tanıdıklar bize 2-2,5 ay ANJIYO yapılmasını yasakladılar. Özellikle bu durumu tanıdıklarımıza söylememizi istediler. Bizim önemli gecelerde ve Hayır günlerinde yemeklerimizi yapan Recep kardeşim, 2-2,5 ay beklemeden ANJIYO yaptırdı Aort damarı patladı. Aman bundan sonra kalp krizi geçirenlere öğüdümüz olsun.

BABAMIN VERDİĞİ CEZA

1990-1991 ANAP hükümeti iktidardaydı. Belediye'ye işçi çalışanı olarak girdim. 6-7 ay çalıştıktan sonra İşletme müdürü ile ters düştüm ve kavga ederek ordan ayrıldım. Kısaca işten çıktım. Hasan Babam bana çok kızdı. Beni 3 ay dergaha sokmadı. Ailemi ve çocukları dergaha çağırıyor, beni çağırılmıyordu. Ben Bergama içindeki evimizde kalıyordum. Boşta kaldığım için bişeyler yapmak zorundaydım. Belediyede işe girdiğim için Tek kapılı Anadolu bir araba almıştım. Onu satıp bir arkadaşım Mustafa ile ortak bir Kamyonet almayı

düşünüyorum. Onunla iş kovalıyacağım. Arabayı satacam ancak arabaya 800 TL bile vermiyorlar. Böylece aradan 3 ay geçti.Akhisar'dan Akın gelmiş, Babam git Hüseyin'i bul buraya getir demiş. Ben de yanına geldim. Elini uzattı. Öptüm. Özür diledim. Bana dedi ki "Fişini çekmiştim. Şimdi tekrar takıyorum , Bu andan itibaren işlerin yeniden açılacak" dedi. Ben 800 TL verilmeyen arabamı 2 200 TL ye sattım. Mustafa ile ortak arabamızı 11 000 TL ye aldık. Yani kısaca Hasan Babam kızdı FİŞİMİ çekti sonra tekrar FİŞİ Taktı. İşlerim yoluna girdi.

SÜPRİZ ABDEST

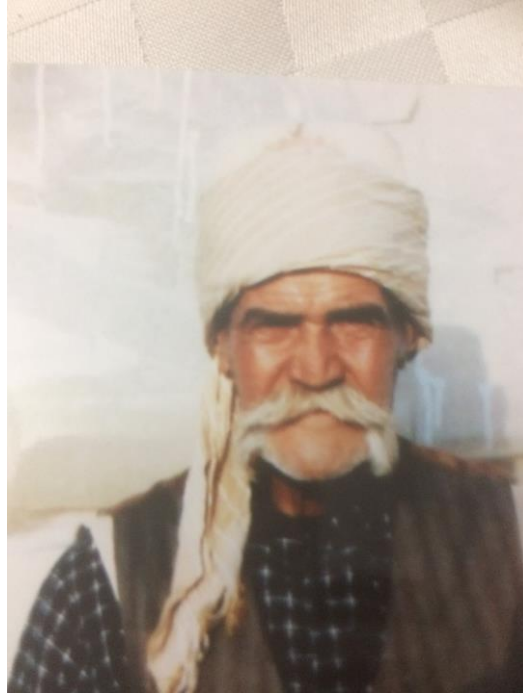
(Hüseyin Pilpil' in eşi Şefika hanım anlatıyor)

Birgün dergahtayız. Soyu Pomak olan birisi geldi. Hasan Babam abdest alıyor. O da dikkatlice Hasan Baba'ma bakıyor. Kendisinin anlattığına göre Hasan Babamın ayağında Mesh var. Abdestini beğenmiyor."Nerdeyse hiç su değdirmeden abdest mi alınır." Diye içinden geçiriyor. Hasan Babam, içeri odaya geçiyor. Hemen Dışarıya doğru bağıriyor."Pomak oğlum gel buraya da şu abdest havlumu dışarıya asıver" diyor. Pomak amca içeri girince şaşırıyor. Ayağında Mesh yok ve verdiği havlu öylesine ıslak ki, dışarı çıkıp havluyu

sıkmak zorunda kalıyor.Sıktıktan sonra havluyu kurusun diye asıyor.hemen astığını söylemek için içeri giriyor, bakıyor ki ayağında tekrar mesh var. Böylesine kısa bir zamanda bu olay Pomak amcayı şaşırtıyor. Hasan Babam öldükten sonra zaman zaman gelir ağlardı.

ARABA ALIMI

Hasan Babam rahmetli sağ iken bana dedi ki oğlum “Sana bir araba alayım”. “Telekomda iş yaparsın” dedi. Menemenin Maltepe köyünde bir araba bulduk ama satan adam 1200 TL diyor başka bişi demiyor.İnat birisi.Neyse ben döndüm geldim.Durumu babama anlattım. Sabah oldu. Babam beni çağırdı. Dedi ki “ Git amcanı yanına al, Menemendeki arabayı almaya gidin, Bu gece işi bağladık” dedi. 920 Tlye bağladık dedi. Hakikaten Amcamla Menemen! e gittik.Adam

kapıyı yine 1200 den açtı. Pazarlık , pazarlık ede ede, 920 Tl ye gelince tamam dedik. Arabayı alıp geldik. Zaman içinde silindir kapağının çatlak olduğunu fark ettik.Bunu rahmetli Hasan Babama söylediğimizde “ Bi dahaki arabanız muşambalı olsun bakayım” dedi.

Hasan Babam öldü. O öldükten sonra şartlar değişti, paramız oldu ve 0- çift kabinli MITSUBISHİ aldık.gerçekten içi muşambalıydı. Teşekkür için Mezarına gittik, dua okuduk.

SIKIŖTIĐIMIZDA PARASIZ KALMADIK

(Hüseyin Pilpil' in eŖi Ŗefika hanım anlatıyor)

Hasan Babam öldükten sonra Bursa'ya gidecez ama paramız yok.Tarlaya buğday ektik, saman parasını sattık.Ama samanı satın alan Yaşar adlı arkadaş saman parasını veremiyor. Bursaya niye gidecem? Dişçiye gitmem lazım. Gittim Banka kartımdan 90 TL çektim, daha önceden de 20 TL param vardı.Toplam 110 TL paramız oldu.

Bankadan döndüm, dergaha geldim Odada 100 TL para konmuş. Saman parası gelmiş. Paramız oldu 220 TL oldu. Ertesi gün Hüseyin'e yemek hazırladım, misafirlere yemek yaptım, Sabahleyin Soma'ya gidilecek, ordan da Balıkesir' geçecem, ordan da Bursa'ya geçeceğim. Tam bu esnada Dergaha doğru bir araba geliyor.Geldi, geldi, gelen, Bursalı dostlarımızdan Nil adlı bir bayan arkadaşımız.Bana 300 TL para verdi.Dedi ki “ Bu para çocukların karne parasıdır, bunu al ! Çünkü biz batık bir para vardı Onu alırsak Hasan Babamızı ziyaret etmeye söz verdik”. Dedi. Ben öyle şey mi olur, bu para fazla dememize rağmen parayı zorla bıraktı. Böylece paramız $300+220 = 550$ Tl ye ulaştık.

Yani Allah'ımız şükürler olsun sıkıştığımızda parasız kalmıyorduk.

DİREK DEVİRME CEZASI

(Hüseyin Pilpil' in eşi Şefika hanım anlatıyor)

Dergahta Hasan Baba'ya Kamyon sahibi birisi ile karısı gelmiş. Meğer bu ailenin başına bir dert gelmiş. Kamyoncu kocaman bir telekom'a ait direği kamyonla devirmiş. Kurum da bir yazı ile onlardan ceza olarak bir kağıt göndermiş. Kamyon Şöforü cezayı kabul ediyor, Hanımı diyor ki “ya gidelim Hasan Baba'ya bir danışalım. Belki bir yol gösterir” Diyor. Tam o sırada biz oraya dergah'a geldik. Henüz konuyu Hasan Babaya açmamışlar. Hasan Baba Kamyoncu'ya dönerek dedi ki : “Bizim hayırsız kamyoncu Hacı Hüseyin de geldi İşte !! Bu şöforlük Pirsiz, uğursuz bir sanat” efendi dedi. Bu da direkt devirdi. Biz de devlete parasını ödemek zorunda kaldık. Dedi. Daha problemleri ni açmadın cevabını vermiş oldu. Gelenler şaşkın şaşkın dergahtan ayrıldılar.

